Книга Пророка Варуха 4

Мудрість у законі 1-4; кара не на довгий час 5-9; голосіння Єрусалиму 10-13; провід у дорозі 14-16; Божа допомога 17-20; визволення наближається 21-35; поворот виселенців 36-37

1 Вона - це книга велінь Божих, закон, що перебуває вічно. Усі ті, які пильнують її, будуть жити; а ті що покидають її, повмирають.

2 Повернись, Якове, вхопись її; простуй до її блиску, до її світла.

3 Не віддавай іншому своєї слави, своїх пільг - народові чужому!

4 Які ж бо ми, Ізраїлю, щасливі, - бо те, що вгодне Богові, знане нам!

5 Бадьорся, мій народе, пропам'ятко Ізраїлів! 6. Ви були продані народам не на загин, але через те, що прогнівили Бога, вас ворогам віддано.

7 Ви бо роздратували того, хто створив вас, жертвувавши не Богові, а демонам.

8 Забули того, що годував вас, відвічного Бога, і засмутили Єрусалим, вашу годувальницю.

9 Бо, бачивши той гнів, який зійшов на вас від Бога, вона мовила: «Послухайте, сусідки Сіону! Навів Бог на мене великий смуток.

10 Я бачила неволю моїх синів і моїх дочок, яку наслав на них Предвічний.

11 Я з радістю годувала їх, а відпустила із плачем та смутком.

12 Ніхто хай не радіє надо мною, що стала удовою, покинутою всіма. З-за гріхів дітей моїх я опустіла, бо відхилились вони від Божого закону;

13 про його заповіді знати не хотіли, шляхом його велінь не простували, ані стежками навчань не ступали, по його правді.

14 Хай прийдуть сусідки Сіону! Згадайте про неволю моїх синів і дочок, яку зіслав на них Предвічний.

15 Бо він наслав на них народ здалека, народ зухвалий, чужомовний який до старих не має шани, який до дітей милосердя не має;

16 який забрав геть улюбленців удовиці і лишив її самітною, без дочок.

17 Як мені допомогти вам?

18 Той, хто попустив на вас оті лиха, визволить вас із рук ворогів ваших.

19 Рушайте, діти, рушайте, а я, полишена, залишуся самотою!

20 Я скинула одежу щастя, накинула свою молитовну волосяницю; взиватиму до Вічного по всі дні мої.

21 Бадьортеся, діти, закликайте до Бога! Він визволить вас від насильства, від рук ворожих.

22 Бо я сподіваюсь від Предвічного для вас рятунку, і прийде мені радість від Святого через ту милость, що надійде вам незабаром від Предвічного, вашого Спасителя.

23 Я випровадила вас із смутком та сльозами, та Бог мені вас, із радістю і веселощами, поверне назавжди.
24 Бо як нині сусідки Сіону бачать полон ваш, так узріють вони незабаром, зіслане Богом, спасіння, яке прийде до вас із славою великою та Вічного блиском.
25 Мої діти, терпляче переносіте гнів, що прийшов на вас від Бога. Переслідував тебе ворог твій, але ти скоро його загибель побачиш і на карк йому наступиш.
26 Мої ніжні діти ходили дорогами тряскими, їх ухоплено, неначе череду, яку ворог забирає.
27 Бадьортеся, дітки, закликайте до Бога, бо той, хто попустив на вас це лихо, про вас згадає!
28 А що ваша думка була звернена на те, щоб блукати геть від Бога, то, навернувшись, удесятеро більш його шукайте.
29 Бо той, хто попустив на вас нещастя, поверне вам спасіння й радість вічну.»
30 Бадьорся, Єрусалиме, бо той, хто тобі дав ім'я, тебе потішить.
31 Горе тим, які тебе утискали і раділи твоїм падінням!
32 Горе містам, яким служили твої діти! Горе місту, яке твоїх синів узяло в полон!
33 Бо як воно раділо твоїм падінням і веселилось твоїм занепадом, так буде сумувати над власним запустінням.
34 Я заберу в нього радість велелюдного міста, і його бундючність обернеться на смуток.
35 Вічного вогонь опаде його багатоденне, демони житимуть у ньому довгочасно.
36 Поглянь на схід, Єрусалиме, подивися на радість, що йде тобі від Бога!
37 Ось бо повертаються твої сини, яких ти була відпустила. Повертаються громадою зі сходу на захід, на веління Святого, радіючи Божого славою.